KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/627

av den 15 april 2021

om fastställande av bestämmelser om registerföring av och åtkomst till loggar i EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 ([1]), särskilt artikel 73.3 tredje stycket b iii, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) 2018/1240 inrättas EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) för tredjelandsmedborgare som är undantagna från kravet på visering för inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium.

(2) Driften av EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd kräver utveckling och teknisk implementering av Etias informationssystem. Systemet kommer att omfatta loggar som registrerar all uppgiftsbehandling.

(3) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om registerföring av och åtkomst till loggar. Loggarna bör användas endast för att kontrollera efterlevnaden av uppgiftsbehandlingskraven och för att säkerställa de operativa personuppgifternas integritet och säkerhet.

(4) När det gäller registerföring av loggar är det nödvändigt att ange var de ska lagras, hur de tekniskt sett ska registreras, även när de härrör från olika komponenter i EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd, samt vilka regler som gäller för radering av loggarna efter det att deras lagringstid har löpt ut.

(5) När det gäller åtkomst till loggarna är det nödvändigt att specificera de behöriga myndigheter, inbegripet i förekommande fall de personer inom dessa myndigheter, som bör beviljas åtkomst till loggarna och för vilka ändamål de kan få åtkomst. För att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter i syfte att övervaka att uppgiftsbehandlingen är tillåten och att säkerställa datasäkerhet och dataintegritet, bör identifieringen av loggar underlättas genom en effektiv sökfunktion.

(6) Loggar som registrerar åtkomsten för vederbörligen bemyndigad personal vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat och för vederbörligen bemyndigad personal vid unionsbyråer för de ändamål som avses i artikel 13.4a i förordning (EU) 2018/1240 bör föras i enlighet med kraven i artikel 24.2 och 24.3 i förordning (EU) 2019/817.

(7) Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) ansvarar för utformnings- och utvecklingsfasen av Etias informationssystem. De åtgärder som anges i detta beslut bör göra det möjligt för Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa att fastställa utformningen av den fysiska arkitekturen för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd, inbegripet dess kommunikationsinfrastruktur, och de tekniska specifikationerna för systemet samt att utveckla EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd. Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa bör komplettera dessa åtgärder med de tekniska specifikationerna och dokumentet för gränssnittskontroll för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd.

([1]) EUT L 236, 19.9.2018, s. 1.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltog Danmark inte i antagandet av förordning (EU) 2018/1240, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom förordning (EU) 2018/1240 utgör en utveckling av Schengenregelverket anmälde Danmark emellertid den 21 december 2018 i enlighet med artikel 4 i det protokollet sitt beslut att genomföra förordning (EU) 2018/1240 i sin nationella lagstiftning.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([2]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([3]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([4]).

(11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([5]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([6]).

(12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([7]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([8]).

(13) När det gäller Cypern, Bulgarien och Rumänien samt Kroatien utgör detta beslut en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

(14) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([9]) och avgav ett yttrande den 4 september 2020.

([2]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([3]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([4]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

([5]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([6]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([7]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([8]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för smarta gränser (Etias).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Registerföring av loggar över uppgiftsbehandling

1. De loggar över all uppgiftsbehandling inom Etias informationssystem som ska föras i enlighet med artikel 69.1 i förordning (EU) 2018/1240 – vilket inbegriper loggar över åtkomst för transportörer i enlighet med artikel 45.7, för gränsmyndigheter och invandringsmyndigheter i enlighet med artikel 69.3 i förordning (EU) 2018/1240 och för de centrala åtkomstpunkterna i enlighet med artikel 70.1 i förordning (EU) 2018/1240 – ska registreras och lagras i Etias centrala system av Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa.

2. Varje uppgiftsbehandling i Etias informationssystem ska registreras som en separat loggpost.

Loggposten ska ha ett särskilt fält som gör det möjligt att identifiera uppgifterna om den behandling som utförts.

3. Loggposten ska registreras med tidpunkt och datum för varje uppgiftsbehandling (tidsstämpel).

4. Varje loggpost ska lagra den unika identifieraren för myndigheten samt för den tjänsteman som har åtkomst till, ändrar eller raderar uppgifter i Etias centrala system.

5. Loggposter ska dagligen raderas av Etias centrala system i enlighet med de lagringsperioder som anges i artiklarna 45.7, 69.4 och 70.4 i förordning (EU) 2018/1240.

En tidsstämpel ska användas för att identifiera de loggposter som ska raderas i slutet av den relevanta lagringsperioden för varje typ av logg.

Artikel 2

Åtkomst till loggar över uppgiftsbehandling

1. Åtkomst till de loggar som förs av Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med förordning (EU) 2018/1240 ska begränsas till följande:

a) Vederbörligen bemyndigade administratörer för Etias vid Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa samt dataskyddsombud för de ändamål som avses i artikel 58.2 i förordning (EU) 2018/1240 och särskilt för att säkerställa efterlevnaden av artikel 69.4 i den förordningen.

b) Vederbörligen bemyndigad personal och dataskyddsombud vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, för de ändamål som anges i artiklarna 7.2 e och 61 i förordning (EU) 2018/1240 och för att säkerställa uppgiftsbehandlingens laglighet samt dataintegritet och datasäkerhet.

c) Vederbörligen bemyndigad personal och dataskyddsombud vid de nationella Etias-enheterna, för de ändamål som avses i artikel 57.2.

2. Europeiska datatillsynsmannen och de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som utför de tillsynsfunktioner som avses i artiklarna 66 och 67 i förordning (EU) 2018/1240 ska få åtkomst till loggarna efter begäran till eu-LISA eller till de nationella Etias-enheterna.

3. Loggposterna och de särskilda fält som registrerats i Etias centrala system i enlighet med artikel 1 ska vara sökbara åtminstone med hänvisning till skapare, åtkomstdatum eller typ av behandling.

4. Vid tillämpning av artikel 45.5 och 45.7 i förordning (EU) 2018/1240 får Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa till de nationella Etias-enheterna överföra de loggar som är nödvändiga för att lösa en tvist som uppstår till följd av tillämpningen av den artikeln, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Den berörda nationella Etias-enheten har lämnat in en uttrycklig motiverad begäran om sådana loggar till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 57.1 första meningen i den förordningen.

b) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har kontrollerat och godkänt begäran.

5. Loggar som registrerar sådan åtkomst till loggar som avses i punkt 1 ska vara spårbara åtminstone enligt skapare eller åtkomstdatum.

6. Loggar som registrerar sådan åtkomst till loggar som avses i punkt 1 ska vara sökbara åtminstone med hänvisning till skapare, åtkomstdatum eller typ av behandling.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 15 april 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande